

T HƠ VỚI THÂN !!!

Thơ thân, thân thơ, thơ với thân!!!
Thân thơ, thơ thân, thân mẫn thơ!!!

Mùng Vuôn Hoa Công-Chánh.

Năm cũ trôi qua, lầm đổi thay!

Gia-định Công-Chánh nhusing tin hay...

Lão-Bạn Đan, Giang, cùng Chủ Thịnh

Thoát vùng ngục đồ tủa cò bay! (1)

Thành-Trang dứt bỏ "nghề" xì-phé,

Quyết đạt âm-vang tại xứ này!

Còn bao bạn nữa: danh thành đạt,

Lạc nghiệp, an-cử, rạng mặt mày.

Cái tuổi xuân-xuân còn hăng tiết,

Chẳng lẽ thanh-xuân chịu bỏ tay?

Tuổi già như dưa, dành cam chịu....

Dành ngo hoan-hồ, cõ-võ thay!....

Thân 12/77-

(1)-Nếu không, Cò e bi sáo
mắng trong nước đục.....

Khai-bút Xuân Đinh-Tỵ (1977)

Sáu bảy Xuân rồi, vẫn thế thôi,

Ham làm, ham học, cũng ham chơi!

Hai lần xây dựng cơ-dồ lại,

Phút chốc tan tành tủa khói hơi...

Chán ngán nỗi già, yên lặng chịu,

Vui cùng giới trẻ, nhốn-nhmonkey chổi...

Ngày ngày nhàn dỗi, thâu tiền vặt,

Tiếp khách, bông đùa, vẫn thế thôi!

18/2/77-

Ham học= được vô Membre de la Chambre
d'immeuble du Québec(Real Estate)
về gần cuối năm 1976, tôi mua cái
Epicerie nhỏ tư trông coi lấy.
Hai lần....= 1948-1954 và 1955-1974.

Khai-bút Xuân Mậu-Ngọ(1978)

Sáu bảy qua rồi, vẫn thế a??

Vẫn canh xì-phé chẳng thêm pha! (1)

Vẫn phòng xe bay băng dặm,

vẫn đêm hoan-lạc, tiếng vang ca,

vẫn lòng mơ-ước vui cùng bạn,

Bạn bồn phuong trời, bạn neo xa

Xuân tới, truyện trò tình mây

nước,

Chúc bạn đồng-liêu, nhắc chén khà!

THÂN

(1)-là tinh nết ưa bình thân,
bài xấu"theo xuôi" hoặc
bỏ ngay, tốt cũng "húc" liền,
không ưa"đóng vāo bầy"-
Bài tốt ai cũng đoán được
(như tinh-tinh minh vậy)-
cho nên hay thua!!

TUỔI GIÀ TỰ-MÃN.....

Bốn chục năm du, mẹ dì chiêu,
Chiêu ăn, chiêu uống, cả chiêu tiêu!
Cốm canh thính soạn, anh-chê-áp,
Tiệc giỗ, bếp tầu hết mặt kiêu!
Xã bên nhấp tịch lảng xoong chào,
Quyết trả tài ba, diễn ít chiêu.
Riêng mình tiếp khách, ngồi ôm kết
Trò truyện, bông đùa, dạ khách siêu!

Déc.77-

T HƠ VUI

Xin trình riêng các Bạn trong
Làng Xoa, nếu đã đọc qua rồi,
thì nay đọc lại hẵn cũng thấy
vui-vui.

Còn các Bạn chưa nhấp-tịch
làng Xoa, cũng xin mời đọc, và
sẽ "bị cam-dở" bởi trò chơi vô
cùng lý-thú này, một diễn-dàn
hý-nộ-ai-lạc lân lận, nhưng rất
LÀNH-MẠNH.

MA-TƯỚC-CA

(Hát à-dao)

Tuổi thanh-xuân cờ sau, rượu trước,
Vui anh em, mă-tước lại bày ra.
Khéo khen ai chong ngọc trang ngà,
Để quân-tử hết xoa rồi lại mă.
Xuân Hạ Thu Đông còn ấp-u,
Lan Mai Cúc Trúc vân kê vai.
Nào ai rậm hơn ai, nào ai nhăn hơn ai,
Áy phát-sồi, bạch-ban xoa cho kỹ!
Luc chí-mó, vui cười đặc-y,
Phóng tay trên, mặt phi, đồ trâu (1)
Cuộc chưa tan, ai đã biết ai đâu?
Cuối gió Bắc mới thi nhau ăn với phồng!
Mười ba Cô như hoa, như mộng,
Hoa dựng lên...hoa đứng cửa minh!
Coong xuyên...xuyên khéo thành phinh!!

Tác-gia Võ-danh (1940)

東
南
西
北

T HƠ MẶT - C H Ủ O C.

(Trích trong Cuốn T.M.C. của Ban T.M.C.
T.M.C.=Thơ Mặt Chuốc và
Trịnh-Minh-Cửu)

".....
" Bây giờ, tuổi đã về già,
" Sóng lòng ngừng chuyêñ, thiết-tha
 ~ cạn rồi.
" Giang-són riêng một chỗ ngồi,
" Viết thơ mặt-chuốc, tên chơi đó
 buồn!!

T.M.C.

(1)- Các Cụ ngày xưa, khi mang con, thấy mặt con không vui, xí ra, thì nói; "Mặt gì như là l... trâu đèn tháng đé" -Phi-thui
năm mới!!!

TĂNG-DAT-ME...

(..Mais j'attends)

Sao gọi Ông là Tăng Dat Me?

Bởi chừng Ông đánh rất ngang phe!

Mó độc, hế chờ, quẳng tay xút,

Lên bài, mặc hết, cầm đầu phe (1)

Xin đừng dùng lão, Ông không chịu,

Can chờ phông về, Cụ chẳng nghe!

Thế mà Ông vẫn vơ tiền bộn,

Tôi sợ Ông rồi, Tăng-Dat-Me!!

Võ-Danh

(1) faire=làm bài (cho lớn)

T H Đ S A C H - H O A .

Do Lão-Bạn L.D.M.bút-tự L.T.B. cách đây dăm năm khi sang Âu-Châu
chơi có gởi bài thơ về Saigon cho ít bạn và mong được họa lại.
Một Nữ-thi-sĩ, V.L., có bài họa-lại sau đây, có khắc chi tẩm-
hồn Hồ-Xuân-Huống?

Tri-ký làng xoa, tuy xa xú,
Kết truyện đồng-dài, truyện ma-dông.
Đầu lão cho quên sâu lú-thú,
Cuộc vui tạm gác truyện non-sông.
Đã từng mệt lú bao đêm trăng,
Lại muôn chơi thêm một giờ Hồng.
Thân-giao-cách-cảm, ai đó tá,?
Thơ xoa xin nói tiếng tớ-dông!!

L.T.B.

Em ở quê nhà, Ông viễn xứ,
Đầu năm sách họa, chối e đồng!
Em bút ý cùn, nghiên mực cạn,
Ông như phượng múa, từ trần sông!
Không bị như ai thâu đêm trăng,
Thì cứ xoa đi, vẫn đê hóng.
Xuân Hạ trúc mai cồn thắm cảnh,
Làng xoa khắng khít khúc tớ-dông!

N.S-V.L.

Cùng các BẠN,

Tôi xin "hở-màn" Mục trích THƠ MẶT CHƯỚC, để các Bạn "không Mặt-
Chước" đừng kết tội tôi cố ý dụ-dỗ đi vào con đường "Mè-Ly và Rừng-
Rợn" mà một khi đã vào, thì khó mà bước ra, vì nó Mè-Ly thực-sự!!!

Riêng với các Bạn Làng Xoa, nếu Bạn nào chưa có Cuốn Thơ Mặt
Chước của Bạn T.M.C. tự DUPONT, Xin liên-lạc với tôi, hy-vọng
Bạn cũng sẽ có một số để đọc trong dịp Xuân sang này....
nếu Bạn DUPONT sẵn sàng cho in thêm 6ème Edition!!

Thân mến,

NỤ CƯỜI XUÂN.....

Bạn Dupont giải-doán:

- Hỏi: Ở trên thế-giới này, ai đánh
Mặt-chỗ-đất cao nhất? -----→ Tra lời: Tướng JOUHAUX (Tướng Pháp ở
Hanoi vào năm 1945. (Jouhaux)
- Ai đánh lanh nhât ? -----→ -- Chu Hằng Sơn RIPOLIN ở Pháp.
(Gi-bang-lanh)
- Ai vừa đánh lanh, vừa bóm? -----→ -- Thủ-Tướng POMPIDOU .
- Ai đoán bài giỏi nhất? -----→ -- Cụ PHAN-CAO-DOAN
- Những tay kiện-tướng này hay
hợp nhau tại đâu ? -----→ -- Tại RUE DES QUATRES VENTS
(Xóm ODEON Paris 5ème)

Cuộc Thi Giải-doán này đã được tổ-chức tại TOKYO
(Nhật-Bản) vào năm 1954, Bạn T.M.C.Dupont đã được
lãnh giải NHẤT; Một Cỗ Mè-Chỗ-đất đánh theo kiêu
Nhật-Bản, nghĩa là chỉ có 8 Hoa, không có Tông, Thung,
Soc, Màn, Hoa, Hy, Nguyễn, Hợp gì hết.

Bạn Dupont buôn khôn-ta!!!

GÓP-NHẤT

- Khối óc là một bộ-phận tuyệt-hảo. Nó không ngừng hoạt-động từ khi ta
mới sinh ra đời, cho đến khi tabắt đầu phải nghỉ tối bài diễn-
văn mà ta sắp phải đọc!!
- Người đàn-ông biết sự nhảm lẩn của mình khi mình thực-sự nhảm lẩn là
người khôn. Nhưng khi nhận sự nhảm lẩn khi mình có lý, là người có vợ!
- Cái cây là loại thảo-mộc lớn bao giờ cũng đứng yên một chỗ, rồi bất-
thân nhảy vọt ra, khi hồn chiếc xe-hơi do một phụ-nữ lái!

(của Chủ-tịch Hội Chồng Hội Phụ-Nữ-Đời-Quyên-
Sóng!!!)